

શ્રી પારસી એમેર્યુર બ્રધર્સા.

ફેશનેબલ બલ્કા

યાને

બહારે જૂગનૂમા.

ગાયનો

તથા

૩૪૦૨

સાર,

આનંદભુવન થીએટરમાં.

રવીવાર તા. ૪—૬—૧૧.

મેનેજર,

મી. એ. એચ. મેજર.

ક્રીમલ ૦-૧-૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
ગુજરાત વાંપીરાઈ સંગ્રહ
૩૪૦૨

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,
મી. કુરામશેજ એચ. મેજર.
ખાનપુર—અમદાવાદ.

અમદાવાદ,

જેમાસાને ચકલે ધી 'નટવર' પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં ભોગીલાલ નારણ
બોડીવાળાએ છાપ્યો.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૩૪૦૨

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ કુશાભાઈ બાલ

વિષય ૨૪૬૮: ૨૪

સાર.

અંક પહેલો.

૧. પ્રાર્થના.

૨. ચંગેજની બેગમ નૌશાબાનું પોતાની દાસી શુલશન સાથે વાતમાં મશગુલ થવું ને એક સીપઈનું ચંગેજના બાઈ નાસી રના સીપેહસાલાર સફદરના બેટાનું માથું તેના બાપ સાથે એક તોહફા રૂપે લાવવું ને પાછળથી ચંગેજનું આવવું ને સફદરનું ખુન થવું.

૩. ખેરસલાહની આગ્રુ જમાનાની એક ફેશનેબલ ઓરત મેલવવાની ખાયસ.

૪. બેગમ કે જે એક મરદ જાતને ધીકકારે છે તેના પર આશંક થએલા લોટનનું ભેશી રૂપે આવી બેગમને ફંદામાં નાંખવાના પ્રયત્નમાં માહત થવું.

૫. શાહ અનવરના ફરેબથી શાહ કયસરનું કેંદખાનામાં સપડાવું ને શાહ અનવરનું પાછલથી આવી કયસર પાસે તેના મહેલના છુપા ખજાના વીસે તલખ કરવી ને કયસરનું અનવરને નસીયત દેવીને પાછળથી કયસરનું નાચારીએ ખજાનો બતાવવો કોવી બુલથાપ આપી અનવરને જવા દે છે તે વીગેરે વાતચીત

૬. હીમાકેત બેગનું કે જે એક મશકેરો છે તે પોતાના છેકરા સલીમની ઓરત હસીનાપર મોહીત થવું ને પાછળથી સલીમનું જીવન વેશે આવીને જીવને બનાવીને બહેર થવું.

ટેબલો.

અંક ૨ નો.

૧. ખેરસલાહ કે જેણે ડાલી નામે એક ફેશનેબલ મઝમ સાથે શાદી કરી છે તેની પોતાના નોકર સયયુ સાથે વાતચીત ને ડાલીનું પોતાના ધણી ખેર સલાહ પાસે ચરવે રીતનું કમ કરાવવા માટે હુકમ કરવો.

૨. રાજા ગોપીચંદનું નેમી બની પોતાની રાણી મોહના ને મેયા કહી તેની પાસે ભીક્ષા માંગવા આવવું.
૩. ખેરસલાહ પોતાને ત્યાં એક ફેશનેબલ ઓરત લાવવાથી કેવો આકૃતમાં ફસી ગયો છે તે વીશે દલગીરી બતલાવવી,
૪. વિદ્યામીત્રી અને તેના મફકેરા ચેલા નક્ષત્રની સાથે વાતચીત.
૫. અંજટનું ઓરતના લેખાસમાં આવી પહેરેગીરને નીશામાં થકચુર કરી પોતાના શાહ નાસીરને ફસ્તમે જંગની મદદથી છોડવું.

અંક ૩ નો.

- ૧ શાહ નાસીરનું ચંગેજના ફરેબથી પાછું કેદમાં સપડાવું ને ત્યાં એને પકડી મંગાવવું.
૨. અશરફ—જે પોતાના શૈકનો નીમકહલાલ નોકર છે તે પોતાના માલીકના શાહબદા અનવરને દુસ્મનના હાથથી બચાવવાને માટે એક સ્વાર કે જે શાહબદાને તે રસ્તેથી લઈને જાય છે તેને બુલથાપ આપી કાગળ લખાવવાનું બહાનું કાઢી તેને બીજા પોતાની સાથના માણસ દીઆનત સાથે મોકલાવી શાહબદા ને બચાવે છે.
૩. માસાઅલા કે જે પણ ખેરસલા માફક એક ફેશનેબલ ઓરતનો ધણી છે તેનું તથા ખેરસલાનું ફેશનેબલ ઓરત પર દીઆનત નાંખવું.
૪. ચંગેજ પોતાના બાઈ શાહનાસીરની દગાથી ગાદી પચાવી પડ્યો છે ને ચંગેજની બેગમ નેશાબા જે બુદ્ધાઈ રાહપર ચાલનારી છે તે ચંગેજનું ખુન કરવા આવે છે પણ પાછળથી ફસ્તમે જંગનું અચાનક આવવું થવાથી ચંગેજને ઠી લે છે ને ચંગેજને જગાડીને બુલમથી હાથ ઉઠાવવા ને નસીહત કરે છે.
૫. એક બુલ બુલામણીનો હાસ્યરસ ફારસ.

બનામે યજ્ઞદાં.

ગાયત્રી.

બંદગી.

(૧)

કુદરત સુખરત રખ તોરી સારે
ધ્યાન આનંદ તેરો રહત દીન રથન તુંહી નીઆરે
નીસારે દીલો બનો માલકો તોપેવારે—કુદરત
રાજન કે રાજા જગવાલી અમર તેહારો રાજ
પરવત કો કરે પલમે રાઉ અયસો મરીખ નવાજ
જગમે હુકમ રાની આલમમે સુલતાની તે હારી હયે બની
નુરાની લાસાની હાં—કુદરત.

(૨)

હારે શાદી રચાઉંઆ, બેઝૂખી લાઉંઆ ફેશનેબલ મયે
ખીલે બેખન અમન બનકે હાં, ચલે ફેશન મેં બનકે હાં
હુદુમે અશરતકા બેખના—શાદી
કરેંગે સરકારી હરબારી, બચપારી આજારી બાજારી મુજકો સલામ
એડીકાંગ બનકે શાહાબનુ, બેઝૂકી સાથ મોટરમેં ફીરે
જલવા ઉડાઉંઆ, બેઝૂ પાઉંઆ. ફેશનેબલ અયસી મોરી દીલદાર. શાદી

(૩)

કરમ કર મેરે હાલપર અય કરીમ (૨)
તેરા નામ રહેમાન હયે ઓર રહીમ (૨)—કરમ
તુંહી દોનો આલમકા સુલતાન હયે,
જહાં મે નુમાયા તોરી શાન હયે—કરમ.
ફના દોને વાલા હય સબકારો ખાર,
રહે નુર તેરા સદા આસકાર—કરમ.

(૪)

તું રખના મોરી પત મચોલા,
 તોરી ખીનતી કરે નીત—તું રખનાં
 બુધરે રનમે કયસી ખીતી,
 તુંહી હય સાજનકા રખવાલા—તું રખનાં

(૫)

કહાં મુલેમાન કહાં સીકંદર, કહાં હય જમ, ઐર કહાં હય કાલ,
 યે સગકે સબથે ખાકકે પુતલે ખીગાડ ડાલા બના બના—કહાં

શેઅર.

બાગના હોયસો બાગલે અફલાકકે સાથે તલે,
 હશતક સોતા રહેગા. ખાકકે સાથે તળે,
 ખાકકા પુતલા બનાયા ખાકકી તસવીર હયે,
 ખાકમે મીત બાયગા, ફીર ખાક દાવનગીર હયે.—કહાં

(૬)

દીલદાર યાર છયલાસે નયના લગાયેંગે (૨)
 નયના લગાયેંગે સયના લગાયેંગે
 યાર મેરા આલા બેબન મેરા ખાલા
 મુરત મોરે સૈયાંકી મનકોન ભાએરે—દીલદાર.
 બાત મેરી લોલી ઉમર મોરી કચોલી
 અબ આંખમાર ગબડસે નયના લગાયેંગે—દીલદાર.

(૭)

તોરી છલબલ હયે ખ્યારી, તોરી કલબલ હય ન્યારી
 કરો ઘાતે નમોસે સાવદીઆં શામ.
 તોરી જુલ્ફે હયે કાલી, તોરે ગાલો પે લાલી
 તોરે નયનાકી લાગી કટારીઆં જાન તોરી
 જાઓ જાઓ નાદાન, મોહો ન બનાવો જાન
 નેનાંસે નયનાં મીલાવો મોરી જાન

એજી છોડેજી હાથ, કરો ચોરોસેધાત. નહી હોગીયે હબાત
એજી વાહ વાહ વાહ, વાહવાહવાહ, વાહવાહવાહ—તેરી

(૮)

જવાં દુલેહપે હું મએ નીસાર, અરે મુવે ખુસટપે હું મએનીસાર
તેરી મેરી ભેડી બની મએદાર, અધીકાણી બેડી બની મએદાર
લુત્તી લંગડી બેડી બની મએદાર.
શાદી કરંગા થોડે ચડુંગા. શીર ન કરું તકરાર (મેરીબાન)—તેરી.
મુજે બાલી બનાદે, બુદે મંગાદે, સાડી દીલાદે તું ચોલીકે સાથ
તુજે બાલી બનાદું, બુદે મંગાદું, બુતે સીલાદું મય મોચીકેહાથ,
અભીલાઉ અભીલાઉ, અભીલાઉ બાન (૨)
શાદીકા કરો એકરાર—(મેરીબાન)—તેરી.

(૯)

સુન દીનબર સુંદર બાન બાત, બસ તન મન ધન કુરબાન બાન
પડી બે નજરીઆં તું મેરી સુંદરીઆં, બેબાન લસે મદમાતી શુજરીઆં
ચલી ગે બાબરીઆં, ચમક દમક રંગ લાઇગે સુંદરીઆં,
લેદુંગા—ભહાં, તુજે થોડા ગાડી લેદુંગા—ભહાં, તુજે મોટર સાઇકલ
લેદુંગા—ભહાં, તુજે બાગો બાડી બતાદુંગા—ભહાં—સુન.

(૧૦)

કંઈ દીન હુવે ઘરસે ગયે, જબસે ગયા નહી ચાર આયા—કંઈ
દિલસીનેમે ઘબરાએ નહિ ચયન પીયાબીન આયે,
મેરા રંજકૌન મીટાએ, અભીતક નહિ દીલદાર આયા—કંઈ

(૧૧)

દીન રચન પીયા બીન તલમલીયાં,
બિરહ અગિન તનમન સંભી જલીયાં—દીન
હાય ! સજન કયું સુખ ખિસરાયે,
છાંક ગયે મોહે આપન આયે, આઠ પહર હય બેકલીયાં—દીન

(૧૨)

હય લુમકો આ દેશ બેગી !
અલખ જગાવે, નાદ બજાવે—હય

કાનન કુન્ડલ, ગલેમેં માલા, કફની સેલી, હરની છાલા;
શિવશંકરકો લેસ નેગી-અલખ—હય૦

(૧૩)

દેખો ચારો કયા જક મારા બીબી અયસી લાએ,
કે જિસને આતેહીં મેરા દિવાલા પુંકા હાયે હાયે.
ચારોકે સાથ હોટલમેં ચપીનકી ખોતલ ખુલવાએ,
ઔર યહાં તો મીસ્ટર ખેરસલાહકા ડબ્બા ગુલ હો નયે.
મીલે છુરકો બેડ અયસી, વોહ બહાર દેખે કયસી,
લાઅનત લેજે ચારો અયસી, બેડકી અયસી તયસી—મીલે૦
કોઈ આવે સાઈકલ લેકર, ઔર કોઈ લાવે મોટરકાર,
મીયાં તો ઘરકી ખાયે હવા, ઔર બીબી નરેં બહાર.
અયરોંકી લેકર હાથ બગલમેં, ફીરતી હએ ખાબર.
અયસી ફેશનેબલ ઔરતપર, હો ખુદકી માર—મીલે૦
બટકે વોહ સતોંકે, નાટકફાટકમેં ઉલજલુલ,
મીયાં રોકે તો બીબી કહેતી હય, 'બી ક્યાએર તુ ફૂલ'
દેખો ચારો હા તુમલી, ન કરના અયસી ભુલ,
જ્યાં તુમહાશલી મેહ, કર દેવેગી ડબ્બા ગુલ—મીલે૦

(૧૪)

મન મયલ મિટે, તન તેજ બડે, દે રંગ ભંગકા લોટા
સો રોગ ટલે, સો સોગ જલે, કરે ભંગ અંગકો મોટા
જબ તાર જમે, આબર રમે, નવ હાથ બડેજી છોટા
તન સાફ, મન સાફ, ઓ સાફ આદમી ખોટા—મન૦
લે કંદ દુધમેં ધોલા, તો ભાંગ બના અનમોલા
કર પાર ભંગકા ગોલા, હરબાર ખોલ અમ લોલા.
ઉઠ લોર, નહાકે ગંગ, ચલલે ભંગ, જમાલે રંગ,
નીરાલે ઢંગ, દીખાદે જાણી કુંડી સોદા—મન૦

(૧૫)

ભલો નહિ' નીરદોષકો, પહુ'યાં ના નુકસાન
પરભો સમ્યા હય ઉસે, સંકટસે કયા હાન ?

ઉત્તમર્થ ઘટતી નહિ, સખતીસેથી તાબ,
હીસ નહે ચર્ચાપર, દિખલાતા હય આબ.

કયસે છીસીકો સાચ બને,

બે બરોસે, બે ઠિકાને (૨) કયું સુની હુઝ બાત માને ? (૨)

કયસે

બીચ જખતકે અનેક જન હયે, કોઈ ખુરે, કોઈ નેકે ચલન હયે (૨)

એકસે સખકે બાન બહન હબે (૨) બે પરખે કયા પિછાને ? (૨)

કયસે

(૧૬)

નયે નયે ચલકે કલબલ છલકે બાન ચલાવું સન સન સન

ધર્મ પરખું, સત પન દેખું, ખુબ લરાવું મયે તન જન—નયે

ખેતી બારી નાશ કરાવું, ફિર બાકર મયે માંચું પન

ચક બેચાકે લેખું, હરબે બાકર ઉચકે સખ સત પન—નયે

ફિરે' હુખીયારે દુઃખકે મારે, બને બે ચારે બન, બન, બન,

દુઃખ બરકર બે સત્ય રખેતો, જગ ઉરકો કહે ધન, ધન, ધન—નયે,

(૧૭)

મેરી બાની સરાખ અર્જવાની સરાખ, આબ તુલે હાઈ પેટમે,

હ મેરા આયા હય તેરી લવેકમે—મેરી

બાલે પસીદે મંગાકે પલેટમે,

તુઝકો પીયુગા મે લીમલેટમે—મેરી

શબ્દેર.

ચારો ખતા માફ કરો મયે નયેમે' હું,

શીયેમે' મય હું મયમે' નશા ઝૈર મય નયેમે' હું,

કુ' કહેત હીમાકત બેઝ સુનેરે મેરે બાધ,

તુમ બેચકે ધરથી બાવો નહોમર પાધ,

થુકો ન ચારો જલસેટમે—મેરી

(૧૮)

મજાડ દેતે હય કયા ચાર તેરે બાલ ધુંધરવાલે,
 તેરે બાલ ધુંધરવાલે, તેરે બાલ ધુંધરવાલે—મજાડ૦
 ચહેલેથી મુજસે તકરાર, અબ તું કયું કરતા હય ૨૨ (૨)
 અબ તેરી તરફસે ચાર, મેરે દીલમેં પડ ગયે છાલે—મજાડ૦
 નીકલી મેરે દીલસે આહ, બતાયા વોહ રરકે માહ (૨)
 દેખા દુશ્મનકો હમ રાહ, દોનો હાથ ગલેમેં ડાલે—મજાડ૦

(૧૯)

હારે સૈયાં ન ગરવા ડારો બૈયાં, સતાવો નહિ મહેકા (૨)
 પીયા પ્યારે સચો તનપે બાચો વારી,
 મોહે બીરહાંકી મારી કયું કટારી—
 કટારી મોરે સૈયાં, કયું મારો મોરે સૈયાં,
 પલપલીઆં, તલમલીઆં, બેકલીઆં, હોરહીઆં—હારે૦
 બીરહાંકી મારી મેં તો રાર કફૂંગી, કયસે નીકુર તુમ હાચે
 મોહે કહુ ન સોહાચે, બીન પીયા લુયા બાચે,
 હ બલાચે, તરસાચે, તડપાચે, મર બાચે—હારે૦

(૨૦)

આલમમેં હય ખુબી સારી પયસેકી,
 ખાખા માઈ બેટા બેરૂ પ્યારી પયસેકી.
 છૂટત ખવારી ઈન્જતદારી પયસેકી,
 જહાં દેખો વહાં મારામારી પયસેકી—આલમમેં૦
 પયસે લાના જયસે પાના સુખ ઉઠાના દુખ ઉઠાના,
 સરકટાના લુકા બના તબહો આના પયસેકા;
 કયસી ખવારીસે લાચારી ખીદમતગારી તાબેદારી,
 સો મક્કારીસે કમાના પયસેકા—આલમમેં૦
 આલા અહના બનીયા બાલા ગોરા કલા બચ્યા બાલા,
 દેખા બાલા, સબકો વાલા ચો દીવાના પયસેકા;
 છોટા મોટા સચ્યા ખોટા કુંડી સોટા ચાલી લોટા,
 ચાલી લોટા પીના ખાના પયસેકા—આલમમેં૦

(૨૧)

મય કાલા હું દુનીયાપે હીતરત વાલા હું,
 રગડે ડુંડીમે' નીમક મીરચી મશાલા હું—મય
 તુમ ત્રાપ સમજો, દુનીયાકા પાપ સમજો,
 ભુતો' સમજો, ચાહેસો આપ સમજો,
 આ જ તારા શીરતા હું દુનીયાપે ચૌર ફજેતા હું,
 લુચ્ચે લંગડે બદમાસોકાલી દાદા હું—મય

(૨૨)

પનાહ ! ખુદાકી પનાહ ! પનાહ ! ખુદાકી પનાહ !
 ન લાયજો ચૌરત ઉઠાયે ન અપ્રકૃત
 ઉમર ભર ખુદાકી પનાહ !
 નીકાહ કીયા બેખ નીકાહ (૨)
 તખ ચૌરતને પંકરા, દીલા રોટી કપરા,
 ગયા ડર ખુદાકી પનાહ !
 અલીલ હુધ બીબી આહ (૨)
 મરી સાલ ભરમે', રહા કુછ ન ઘરમે',
 મીટા ઘર ખુદાકી પનાહ !
 તબાહ હુવો મંચ તોબાહ ! (૨)
 ન કોરી કફનકો, નદમરી દફનકો,
 ગયા મર ખુદાકી પનાહ !
 અમીર મીલી એક ફીર ચૌર (૨)
 દીયા જર દીખાઈ, કીયા ફીર સગાઈ
 હ જર ખુદાકી પનાહ !
 મ હલાહી અબખ (૨)
 આઈ મેરે ઘર, તો પહેલેસે બદતર,
 સરાસર ખુદાકી પનાહ !—પનાહ.

(૨૩)

બાયકાટ કીયા તીન પાટ દીયા, ગધ્ જોડુલ,
 તેરી મેરી જોડુલ—બાયકાટ

કયસી કાલીથી છુટ, માથે ડાસનકા છુટ (
 કશી લાવે ન સુટ, તો ચડમ જાએ રૂઠ (૨.
 અયસી બનીથી ફેશનપે હોટ
 મુઝે તો મેરી બેઝને સમજાયા હોટ
 ગઈ ઘરસે બલા, પાપ સરસે ટલા (૨)
 અબતો વોહ ટોપી અમ્મામાં પુરાના વોહ જામા સ. કે
 કરે કાઠ બાઠ—તેરી મેરી.
 (૨૪)

બુલશન કયસાકુલા, ને બુલ બુલ સુદ બુદ બુલા,
 દાતા થા સો દીવાના બના, શકકી વહેમી હોકે યાં—બુલશન
 પરેશાનીથી કએસી ચહાં, રાજે નેહાં હો અમા ચ.યાં,
 અયરસલાહ બુશીકા સમા પાવે હય મુરાહ હાં—બુલશન.
 સમામ.

REFRESHMENT—OPENED BY
MR. DARA B. KARUNJAWALA.
TERMS CASH.—CHARGES MODERATE.

રીફ્રેશ મેન્ટ.

મેનેજમેન્ટ—હોકોની સવજતા માટે શ્રીએ. ૫

અંદરના લાગમાં મી. દારાં બી. કરંજવાલાના
 સોંપવામાં આન્યુ છે.

ભાવ કીશાયત.

